© 2002р. П.М. Ткачук, А.М. Раранський, Я.М. Струк, В.І. Ткачук, О.А. Політанська

Чернівецький національний університет ім. Ю. Федьковича, Чернівці

ВИСОКОЧУТЛИВИЙ Х-ДЕТЕКТОР НА ОСНОВІ МОНОКРИСТАЛІВ CdTe <Ge>

Запропоновано модель локальної перебудови кристалічної гратки в околі домішкового атома Ge, що пояснює високе значення X-чутливості монокристалів *p*-CdTe<Ge> при наявності амбіполярної X-провідності.

Explanation of the high X-ray sensibility of p-CdTe $\langle Ge \rangle$ single crystals with ambipolar Xconductivity on the base of the local crystal lattice reconstruction model nearby the atom of Ge dope is offered.

Телурид кадмію є перспективним матеріалом для створення на його основі неохолоджуваних детекторів з метою реєстрації та спектрометрії X- та гамма-квантів в діапазоні енергій 1÷1000 кеВ [1]. Однак серійне виробництво сенсорів Хвипромінювання на основі CdTe до цього часу не налагоджене, на відміну від детекторів типу ДРМ-2 на основі CdS [2], котрі використовуються в експонометрах промислових рентгенівських апаратів. Збільшення конкурентної спроможності CdTe-детекторів може забезпечуватись поряд з поліпшенням інших характеристик підвищенням X-чутливості (XЧ) робочої речовини.

Один із методів підвищення XЧ телуриду кадмію – введення в кристалічну гратку взаємокомпенсуючих домішок [2]. В цьому аспекті цікавим є легування CdTe домішкою, що має властивість заміщення атомів компонентів сполуки в обох підгратках.

В даній роботі досліджено вплив амфотерної домішки Ge на XЧ та інші характеристики монокристалів CdTe, що використовуються як активні елементи детекторів X-випромінювання.

Методику вирощування монокристалів CdTe і CdTe <Ge> з розплаву методом Бріджмена при низьких значеннях тиску кадмію ($p_{Cd} < p_{min} \cong 20$ кПа) описано в роботі [3]. Інтегральну оцінку досконалості кристалічної структури та однорідності досліджуваних зразків проводили шляхом порівняння значень напівширини кривих гойдання θ_{ekcn} , отриманих експериментально методом двокристального X-спектрометра, з теоретично розрахованим значенням θ_{po3p} , а також методом

селективного травлення. Для зразків величини $\theta_{\text{експ}}$ (відбивання 220) складали 18-22'', які близькі до теоретично розрахованого значення для досконалого кристала CdTe ($\theta_{\text{розр}} \approx 17,5''$). Густина дислокацій становила (2÷4)·10⁴ см⁻².

Заготовки робочих елементів детекторів розмірами 2×2×1 мм³ для вимірювання ХЧ та прямокутні бруски 8×2×1 мм³ для вимірювання ефекту Хола вирізували з середньої частини монокристалічних зливків CdTe і CdTe <Ge> p-типу провідності. Омічні контакти на зразки наносили методом хімічного осаду міді з наступною напайкою індієм. Зразки вмикали за схемою фоторезистора, збудження Х-провідності здійснювали Cr, Fe, Cu і Мо K_{α} - випромінюванням, що перекриває діапазон енергій Е=5,4-17,5 кеВ. Вимірювання проводили при кімнатній температурі і робочій напрузі 75 В. Методика вимірювань аналогічна описаній у [3]. Величина XЧ (R) виражалась відношенням додаткового струму в зразку до потужності дози Х-випромінювання і відносилась до одиниці прикладеної напруги.

Таблиця 1. Концентрація вільних дірок, питомий опір, Х-чутливість кристалів CdTe з різним вмістом домішки германію.

<i>N</i> , см ⁻³	<i>p</i> , см ⁻³	р, Ом см	$R, \mathbf{A} \cdot \mathbf{c}^3 / \mathbf{M}^2$
_	$1,56 \cdot 10^{13}$	$5,0.10^3$	0,23
$3,0.10^{15}$	$7,0.10^{12}$	$1,0.10^4$	2,56
$1,0.10^{16}$	6,0·10 ⁹	$1,0.10^{7}$	0,38
$3,0.10^{16}$	$5,0.10^{8}$	$1,0.10^{8}$	0,24
7,0·10 ¹⁶	1,0·10 ⁸	$2,0.10^{8}$	0,18

Рис.1. Концентраційні залежності Х-чутливості (ліва шкала) і питомого опору (права шкала) моно-кристалів CdTe <Ge>*p*-типу провідності. *T*=300 К.

Деякі електрофізичні параметри та результати вимірювання X-чутливості зразків з різним складом домішки германію подано в таблиці 1. Для зручності обговорення дані таблиці 1 зображено на рис.1. Звертає на себе увагу різке збільшення значення R при концентрації домішки $N=3,0\cdot10^{15}$ см⁻³, що приблизно на порядок вище від XЧ детекторів ДРМ-2.

Для визначення механізму XЧ необхідно знати конфігурацію домішки германію в кристалічній гратці сполуки, визначити особливості її взаємодії з іншими точковими дефектами, а також з'ясувати процеси, стимульовані X-випромінюванням.

Як видно з рис.1, при N=N_{кр} відбувається стрибкоподібне збільшення р. В роботі [4] таку поведінку електропровідності пояснено так. При досить низьких значеннях p_{Cd} у процесі вирощування кристалів і при N<Nкр домішкові атоми Ge займають вакансії в підгратці кадмію, причому припускається формування асоціатів типу $(Ge^+ V_{Cd}^-)^0$ або $(Ge^+ V_{Cd}^{2-})^-$. Однозарядний комплекс $(Ge^+ V_{Cd}^{2-})^-$ може при цьому відігравати роль *r*-центра з великим ($S_p = 6,0.10^{-14} \text{ см}^2$) і малим $(S_n = 5, 0.10^{-19} \text{ см}^2)$ перерізами захоплення дірки і електрона відповідно. При не дуже низьких значеннях p_{Cd} і $N > N_{KP}$ атоми Ge розташовуються в обох підгратках, а матеріал переходить у напівізолюючий стан, який зумовлюється взаємодією домішок через кристалічну гратку [5]. Для високоомних монокристалів CdTe <Ge> (як *p*-, так і *n*-типу провідності) характерна наявність глибокого рівня E_{ν} + 0,5÷0,7 eB.

Рис.2. Спектральні залежності X-чутливості зразків CdTe (1), CdTe <Ge> (N=3,0·10¹⁵ см⁻³) (2). T=300 К.

Характерно, що порівняно з низькоомними зразками в спектрах фотолюмінесценції високоомних кристалів не виявляються лінія A^0 , X(1,5883 еВ) та смуга B (1,5497 еВ), обумовлені V_{Cd} , що можна пов'язати з вищевказаним механізмом впровадження домішки – розміщенням атомів Ge на місцях вакансій підгратки Cd при низьких значеннях p_{Cd} . Крім цього, відсутність в області енергій 1,4-1,5 еВ випромінювання, зумовленого комплексами донор- V_{Cd} (A-центри), говорить не на користь припущення про можливість комплексоутворення типу ($Ge^+V_{Cd}^{2-}$)⁻. Можна вважати, що при $N > N_{kp}$ всі V_{Cd} заповнені атомами Ge.

Зображена на рис.1 залежність R від N засвідчує, що її максимум розташовується в області *N*<*N*_{кр}, тобто механізм підвищення XЧ не зумовлюється наявністю взаємокомпенсуючих домішок германію в обох підгратках. Більше того, він не залежить від енергії Х-квантів, враховуючи лінійний характер залежності *R* від *E* (рис.2, крива 2). На наш погляд, можуть мати місце такі явища перебудови гратки в околі атома германію. Донорну поведінку домішки Ge_{Cd} забезпечують два обірваних зв'язки сусіднього атома Те, який за певних умов може вийти з вузла, утворюючи френкелеву пару V_{Te}-Te_i. Відомо [5], що в присутності вільних носіїв заряду ймовірність теплового народження дефекта Френкеля, особливо поблизу атома домішки, досить висока. Слід відзначити, що, згідно з літературними даними,

 V_{Te} утворює мілкий донорний (E_c - 0,035 eB [6]), а Те_{*i*}- більш глибокий акцепторний рівні (E_c -0,06 eB [7] або E_v + 0,15 eB [8] у залежності від зарядового стану).

Ми не беремо до уваги можливість Х-стимульованого утворення дефектів Френкеля, враховуючи незначні енергії Х-квантів. Так, наприклад, енергія електрона, необхідна для зміщення атомів Cd або Te в область міжвузловини CdTe, складає 340-350 кеВ [9]. Водночас в умовах експерименту може стимулюватись процес активації мілких дефектів (елементів пар Френкеля у тому числі). При цьому слід чекати, що число нерівноважних електронів в зоні провідності (постачаються V_{Te}) по порядку величини відповідає концентрації нерівноважних дірок у валентній зоні (постачаються незаповненими однозарядними V_{Cd}). У цьому випадку амбіполярної провідності суттєвою є характерна для кристалів CdTe відмінність значень рухливості носіїв заряду (µ_e/µ_д)>10 [1], що призводить до підвищення ХЧ більш, ніж на порядок. Максимум ХЧ детекторів визначається таким оптимальним домішково-дефектним складом робочої речовини, який при концентрації N<N_{кр} і наявності вільних дірок, що постачаються вакансіями кадмію, забезпечує формування максимальної кількості пар V_{Te}-Te_i. При значеннях N>3,0·10¹⁵ см⁻³ ХЧ різко падає в результаті заповнення атомами Ge як V_{Cd}, так і V_{Te}. При цьому поява ізольованих атомів Те_і може спричиняти випромінювання лінії A^0 , X(1,5910 eB) в спектрах екситонної фотолюмінесценції.

Отже, вказана модель конфігурації центру Ge_{Cd} в гратці CdTe пояснює механізм високої Х-чутливості сполуки при $N < N_{\rm kp}$, що створює умови для розробки конкурентноспроможного Х-детектора резистивного типу.

Автори висловлюють подяку професору Савицькому А.В. за сприяння в проведенні експериментів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Акимов Ю.К., Игнатьев А.И., Калинин А.И., Кушнирук В.Ф. Полупроводниковые детекторы в экспериментальной физике. М.: Энергоатомиздат, 1989.
- 2. Анищенко В.А., Астахов В.Н., Вялый Н.Г., Пашун А.Д. Рентгенопроводимость монокристаллов твердых растворов (CdTe)_x(GaAs)_{1-x}// Изв. АН СССР. Неорганические материалы. -1983. - **19**, №5. -С.722-725.
- Савицкий А.В. Получение и физические свойства теллурида кадмия. - Киев: УМК ВО, 1990.
- 4. Товстюк К.Д. Полупроводниковое материаловедение. - Киев: Наук. думка, 1984.
- Винецкий В.Л., Холодарь Г.А. Статистическое взаимодействие электронов и дефектов в полупроводниках. - Киев: Наук. думка, 1969.
- Иванов В.С., Стопачинский В.Б., Чапнин В.А. Дифференциальная спектроскопия локальных центров в CdTe // ФТП. -1971. - 5, №1.- С. 101-105.
- 7. Lorenz M.R., Segall B. Shallow and deep acceptors states in CdTe // Phys. Lett. -1963.- 7, No.1.- P.18-20.
- Kröger F.A. The defect structure of CdTe// Rev. Phys. Appl. - 1977. - 12, No.2. - P.205-210.
- Баранский П.И., Клочков В.П., Потыкевич И.В. Полупроводниковая электроника. Справочник. -Киев: Наук. думка, 1975.